

10-12-2018

04. 12. 2018

PRIMLJENO

PRIMLJENO PRIMLJENO

12-12-2018

REPUBLIKA HRVATSKA
Županijski sud u Puli - Pola
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Poslovni broj GŽ-1265/18-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Puli-Pola, po sucu Igoru Rakiću, u pravnoj stvari tužitelja:
1. Hrvoja Šimića iz Zagreba, Bleiweisova 27, OIB:45735250142, i 2. Novabela grupa d.o.o., Zagreb, Augusta Šenoe 3, OIB:83565636972, koje zastupa punomoćnica Sandra Dragičević, odvjetnica iz Zagreba, Palmotićeva 60/II, protiv tuženika Zagorski vodovod d.o.o., Zabok, Ksavera Šandora Gjalskog 1, OIB:61979475705, radi smetanja posjeda, odlučujući o žalbi tuženika izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Zlataru, Stalne Službe u Zaboku, poslovni broj Psp-111/15-30 od 20. lipnja 2018., 26. studenog 2018.,

riješio je

I. Djelomičnim prihvaćanjem žalbe tuženika, preinačuje se st. I. rješenja Općinskog suda u Zlataru, Stalne Službe u Zaboku, poslovni broj Psp-111/15-30 od 20. lipnja 2018., na način da se djelomično odbija tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim zahtijeva utvrđenje da je tuženik smetao i uznemiravao tužitelje u posjedu nekretnine oznake k.č.br. 596/3 k.o. Lovrečan, na adresi Zlatar Bistrica, Kolodvorska 4a, tako što je samovlasno stupio na navedenu nekretninu i neutvrđenog dana ugradio novi vodomjer i na njega spojio susjednu česticu oznake k.č.br. 596/2 k.o. Lovrečan, uz zabranu takvog postupanja ubuduće i uklanjanje vodomjera koji je spojio na susjednu česticu k.č.br. 596/2 k.o. Lovrečan.

II. Djelomično se odbija žalba tuženika te se potvrđuje st. I. rješenja Općinskog suda u Zlataru, Stalne Službe u Zaboku, poslovni broj Psp-111/15-30 od 20. lipnja 2018., u dijelu kojim se prihvaća tužbeni zahtjev na utvrđenje da je tuženik smetao i uznemiravao tužitelje u posjedu nekretnine oznake k.č.br. 596/3 k.o. Lovrečan, na adresi Zlatar Bistrica, Kolodvorska 4a, tako što je samovlasno stupio na navedenu nekretninu, isključio tužitelje s vodoopskrbne mreže te uklonio vodomjer, uz zabranu takvog postupanja ubuduće i nalog za uspostavu ranijeg posjedovnog stanja vraćanjem vodomjera i priključenjem tužitelja na vodoopskrbnu mrežu na k.č.br. 596/3 k.o. Lovrečan (adresa Zlatar Bistrica, Kolodvorska 4a).

III. Djelomičnim prihvatanjem žalbe tuženika, preinačuje se odluka o parničnom trošku sadržana u st. II. rješenja Općinskog suda u Zlataru, Stalne Službe u Zaboku, poslovni broj Psp-111/15-30 od 20. lipnja 2018. na način da ista sada glasi:

„Svaka stranka snosi svoje troškove ovog parničnog postupka.“

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja, st. I., prihvaćen je tužbeni zahtjev na utvrđenje da je tuženik smetao i uznemiravao tužitelje u posjedu nekretnine oznake k.č.br. 596/3 k.o. Lovrečan na adresi Zlatar Bistrica, Kolodvorska 4a, na način da je samovlasno stupio na navedenu nekretninu, isključio tužitelje s vodoopskrbne mreže i uklonio vodomjer te neutvrđenog dana ugradio novi vodomjer i na njega spojio susjednu česticu oznake k.č.br. 596/2 k.o. Lovrečan, te je tuženiku naloženo da prestane sa smetanjem i uznemiravanjem posjeda nekretnine oznake k.č.br. 596/3 k.o. Lovrečan na adresi Zlatar Bistrica, Kolodvorska 4a, uz zabranu takvog postupanja ubuduće, kao i da vrati vodomjer i priključi tužitelje na vodoopskrbnu mrežu na k.č.br. 596/3 k.o. Lovrečan (adresa Zlatar Bistrica, Kolodvorska 4), odnosno da ukloni novi vodomjer koji je spojio na susjednu česticu k.č.br. 596/2 k.o. Lovrečan. Točkom II. rješenja tuženiku je naloženo da tužiteljima naknadi parnični trošak u iznosu od 5.475,04 kn.

Pravovremenu žalbu protiv tog rješenja podnosi tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava te odluke o troškovima postupka. Prije svega, ističe da prvostupanjski sud pogrešno utvrđuje datum kada su tužitelji saznali za ugradnju vodomjera za potrebe nekretnine oznake k.č.br. 596/2 k.o. Lovrečan, odnosno da je taj dio tužbenog zahtjeva trebalo odbaciti zbog prekoračenja prekluzivnog zakonskog roka za traženje posjedovne zaštite. Nadalje, smatra da sud prvog stupnja nije cijenio okolnost da su nekretnine oznake 596/2 i 596/3 k.o. Lovrečan nastale podjelom u stečajnom postupku te da je priključenje tih nekretnina na sustav javne vodoopskrbne mreže izvršeno u trenutku kada su čestice predstavljale jedinstven gospodarsko-proizvodni kompleks. Upravo zbog toga, pogrešan je stav da interne instalacije kojima su međusobno spojeni objekti, pa tako i vodomjerno okno, pripadaju isključivo tužitelju. Također, sud prvog stupnja pogrešno zaključuje da je tuženik samovlasno stupio na nekretninu oznake k.č.br. 596/3 k.o. Lovrečan. Tuženik je preko navedene nekretnine prolazio kako bi pristupio komunalnoj vodnoj građevini – vodoopskrbnom cjevovodu koji je u njegovom vlasništvu, pa tuženiku pripada ovlaštenje da prelazi preko nekretnine radi vršenja radnji očitavanja brojila i poduzimanja drugih mjera u cilju održavanja komunalne infrastrukture. Obustava isporuke vode zbog nepodmirenih dugovanja ne može predstavljati samovlasno smetanje posjeda jer je tuženik takvu radnju poduzimao na temelju čl. 61. i 62. Općih i tehničkih uvjeta tuženika. Nejasan je i zaključak prvostupanjskog suda prema kojem tuženik nije imao pravo bez znanja i odobrenja vlasnika nekretnine oznake k.č.br. 596/3 k.o. Lovrečan u vodomjerno okno na toj nekretnini postavljati novi vodomjer za potrebe susjedne nekretnine. Zaključno, tuženik ukazuje da prvostupanjski sud ne obrazlaže stav o tome da odredbe Općih i tehničkih

uvjeta isporuke vodnih usluga tuženika, koje se odnose na obustavu isporuke vode u slučaju neplaćanja računa, nisu usklađene s odredbama Zakona o zaštiti potrošača, pa presudu u tom dijelu nije moguće ispitati, a osporava i pravilnost odluke o parničnom trošku.

Žalbeni je prijedlog tuženika da se pobijano rješenje preinači, odnosno ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Žalba tuženika je djelomično osnovana.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari predstavlja zahtjev tužitelja za pružanje posjedovne zaštite zbog čina smetanja kojeg je tuženik izvršio time što je stupio na nekretninu oznake k.č. 596/3 k.o. Lovrečan, uklonio vodomjer koji je služio za potrebe navedene nekretnine i naknadno u isto vodomjerno okno - šaht koji se nalazi na navedenoj nekretnini, ugradio novi vodomjer kojim se na vodovodni priključak spaja susjedna nekretnina oznake k.č.br. 596/2 k.o. Lovrečan.

Pobijanim se rješenjem takav tužbeni zahtjev u cijelosti prihvaća pri čemu se odluka obrazlaže utvrđenjima da su tužitelj pravovremeno, unutar roka iz čl. 21. st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12. i 152/14. – u daljnjem tekstu ZV-a), zatražili posjedovnu zaštitu, da su tužitelji bili u posljednjem mirnom posjedu k.č.br. 596/3 k.o. Lovrečan, što tuženik tijekom postupka i nije osporavao, da tuženik nije imao nepodmirenih tražbina prema tužiteljima te da stoga nije imao osnova provoditi njihovo isključenje s vodoopskrbne mreže uz uklanjanje vodomjera s k.č.br. 596/3 k.o. Lovrečan, odnosno da tuženik nije imao osnov bez znanja i odobrenja vlasnika k.č.br. 596/3 k.o. Lovrečan ugrađivati novi vodomjer za potrebe susjedne nekretnine oznake k.č.br. 596/2 k.o. Lovrečan. Kraj tako utvrđenih činjenica, sud prvog stupnja primjenom čl. 21. st. 1. ZV-a u cijelosti prihvaća tužbeni zahtjev jer zaključuje da je navedenim radnjama tuženik uznemiravao (smetao) posljednji mirni posjed tužitelja.

Ispitujući navedeno rješenje u granicama žalbenih navoda žalitelja, a pazeći pri tome po službenoj dužnosti na pravilnu primjenu materijalnog prava i na bitne povrede odredaba parničnog postupka (čl. 365. st. 2. u vezi sa čl. 381. Zakona o parničnom postupku – „Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13. i 89/14. – u daljnjem tekstu ZPP-a), ocjena je ovog suda da je sud prvog stupnja na, za ovaj spor, pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo kada je tužiteljima pružio posjedovnu zaštitu u odnosu na čin isključenja s vodovodne mreže i uklanjanje vodomjera za nekretninu oznake k.č. br. 596/3 k.o. Lovrečan, ali i da je pogrešno primijenio materijalno pravo kada je tužiteljima priznao pravo na posjedovnu zaštitu u odnosu na čin ugradnje novog vodomjera za potrebe nekretnine oznake k.č.br. 596/2 k.o. Lovrečan.

Suprotno tvrdnjama žalitelja, u postupku pred prvostupanjskim sudom nije ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. toč. 11. ZPP-a jer pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati njegova zakonitost i pravilnost, isto sadrži razloge o odlučnim činjenicama, a navodi sadržani u obrazloženju rješenja i zaključci temeljeni na utvrđenim činjenicama nisu nejasni ili proturječni.

U posjedovnim parnicama kao što je predmetna, raspravljanje se ograničava na dokazivanje činjenica posljednjeg posjeda i nastalog smetanja, ne raspravljajući pri tom o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda (čl. 441. ZPP-a, u vezi s čl. 22. st. 2. ZV-a). Ako su pak parnične stranke suposjednici nekretnine, onda se zaštita od čina smetanja suposjeda pruža u situacijama koje propisuje čl. 24. ZV-a, konkretno, svaki suposjednik ovlašten je štiti suposjed putem suda od samovlasnog smetanja treće osobe, a od drugih suposjednika jedino ako su ga potpuno isključili od dotadašnjeg suposjeda ili su mu bitno ograničili dotadašnji način izvršavanja faktične vlasti.

Suprotno tvrdnjama tuženika, sud prvoga stupnja pravilno je, u skladu sa odredbom čl. 8. ZPP-a, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno i na temelju rezultata cjelokupnoga postupka, utvrdio sve odlučne činjenice za odlučivanje o osnovanosti dijela zahtjeva tužitelja za pružanje posjedovne zaštite zbog isključenja s vodoopskrbne mreže i uklanjanje vodomjera na k.č.br. 596/3 k.o. Lovrečan, te je za svoju odluku u tom dijelu dao jasne i valjane razloge, koje kao takve prihvaća i ovaj sud.

Pritom, sud prvog stupnja se pravilno ograničio samo na utvrđivanje činjenica iz odredbi čl. 21. st. 3. i čl. 22. st. 2. ZV-a - posljednje stanje posjeda, čin smetanja i pravodobnost zaštite. Suvišno je, dakle, bilo raspravljati o ranijim vlasničkim odnosima na nekretninama oznake k.č.br. 596/2 i 596/3 k.o. Lovrečan, o vlasništvu (suvlasništvu trećih osoba) na vodovodnim instalacijama (vodovodnom oknu) na tim nekretninama, odnosno o postojanju prava služnosti vodovoda, u čemu tuženik ustraje podnesnom žalbom.

Pravilnost utvrđenja suda prvog stupnja prema kojem isključenje tužitelja s vodoopskrbe mreže predstavlja čin smetanja posjeda potvrđuje i zaključak broj 2. sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima Građanskih odjela županijskih sudova radi razmatranja spornih pitanja koja se odnose na drugostupanjsko sudovanje u svrhu ujednačavanja sudske prakse, koji je održan 2. lipnja 2017. u Zagrebu, prema kojem skidanje vodomjera i obustava isporuke pitke vode zbog (kako to tvrdi tuženik) neplaćanja računa (o čemu se u suštini radi u ovom predmetu) predstavlja čin smetanja posjeda nekretnine, osim u slučaju kada je isporuka pitke vode obustavljenja zbog tehničko-tehnoloških uvjeta (što nije slučaj u ovom predmetu).

Glede dijela tužbenog zahtjeva kojim tužitelji zahtijevaju posjedovnu zaštitu zbog ugradnje novog vodomjera u vodovodno okno (šaht) na k.č.br. 596/3 k.o. Lovrečan, potrebno je istaknuti kako tuženik tijekom postupka nije niti tvrdio da bi tužitelji upravo onog dana kada su saznali za isključenje s vodovodne mreže (najranije 29. rujna 2015.) imali saznanja o tome da je ugrađen novi vodovodni priključak (za potrebe nekretnine

oznake k.č.br. 596/2 k.o. Lovrečan). Takve činjenične tvrdnje, kojima tuženik u biti sugerira kako su tužitelji prekludirani u pravu na traženje posjedovne zaštite u odnosu na ugradnju novog vodomjera zbog prekoračenja prekluzivnog zakonskog roka iz čl. 21. st. 3. ZV-a, tuženik po prvi puta iznosi podnesenom žalbom, pa takvi navodi predstavljaju nove činjenice koje se po prvi puta iznose u okviru žalbenog postupka, a time i nedopušteni žalbeni razlog (u smislu čl. 352. st. 1. ZPP-a).

Između stranaka tijekom postupka nije bilo sporno da vodovodno okno (šaht) postoji na nekretnini oznake k.č.br. 596/3 k.o. Lovrečan dugi niz godina (još od 2005. kada su tužitelji stupili u posjed nekretnine), nije sporno niti da su tužitelji posljednji mirni posjednici nekretnine oznake k.č.br. 596/3 k.o. Lovrečan, pa kako nije sporno i da je tuženik isporučitelj vodnih usluga koji upravlja vodovodnom mrežom (do vodomjera), prema stajalištu ovog suda na vodovodnom oknu postoji pravo suposjeda stranaka ove posjedovne parnice. Takav suposjed (vodovodnog okna) nije smetan time što je ugrađen novi vodomjer (tužitelji i ne tvrde da su na nekretnini obavljani drugi radovi) jer tužitelji tom radnjom nisu potpuno isključeni ili bitno ograničeni u dosadašnjem načinu izvršavanja faktične vlasti na nekretnini. Stoga, pravilnom primjenom čl. 24. st. 1. ZV-a taj je dio tužbenog zahtjeva trebalo odbiti kao neosnovan.

Predmet žalbenog dijela postupka je i odluka o parničnom trošku. Kako je uslijed djelomičnog prihvaćanja žalbe tuženika uspjeh stranaka u postupku podjednak, na temelju čl. 166. st. 2. u svezi s čl. 154. st. 2. ZPP-a valjalo je preinačiti odluku o parničnom trošku i odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka.

Slijedom svega navedenog, žalbu tuženika valjalo je djelomično prihvatiti i donijeti odluku kao u izreci, i to temeljem odredbe čl. 380. toč. 2. i 3. u svezi s čl. 381., 368. st. 1. i čl. 373. toč. 3. ZPP-a.

U Puli-Pola, 26. studenog 2018.

S u d a c:

Igor Rakić, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštenu službenik:
Ljiljana Kvaranta